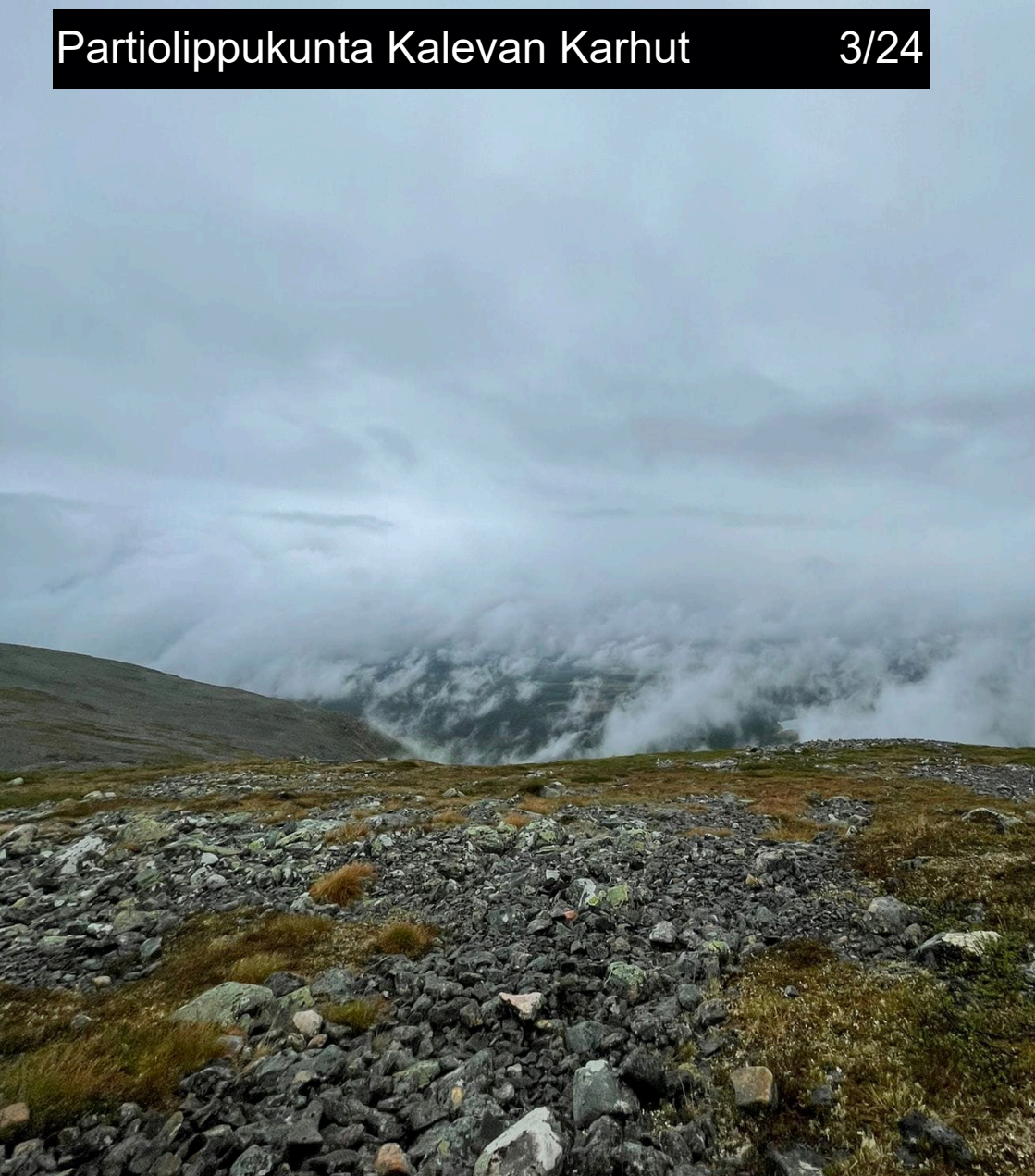

ÄLLIKKÄ

Partiolippukunta Kalevan Karhut

3/24

ÄLLIKKÄ

Lippukuntalehti

Päätoimittaja

Antto Hautamäki

Sudenkatu 7 B 10 33520

antto.hautamaki@elisanet.fi

Tampere

Kannen kuva:

Tunturin kutsu-vaellukselta otettu kuva. Karhujen some

Lippukunnan tilinumero

Partiolippukunta Kalevan
Karhut, Nordea FI18 1509
5000 0093 84.

"Meille saa antaa rahaa
ihan vapaasti".

Tuki ry:n tilille FI24 1277
3000 1153 84 käyttämällä

Lippukunta vuokraa Luosun

kämpää Ylläksellä

Hinta on talvisaikaan alkaen
10 e/hlö/vrk ja kesäaikaan
7 e / hlö/vrk. Lippukunnan
jäsenet pääsevät vieläkin
halvemmalla. Yli 20 hengen
ryhmät neuvotellaan
erikseen. Tilaa riittää noin
50:lle hengelle. Tiedustelut:
Terttu Nyström 0400622866

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	4
Saarijärven talkoot	8
Aloituskokous	10
Tunturin kutsu	12
Ahmojen vaellus	14
Makuualustoista	18
Vartioiden kokoontumisajat	23
Silppusäkki	24

A-TERVEHDYS

Saarijärven leirialueemme lienee tuttu monelle meistä ihan intiimillä tasolla. Tiedämme reittiohjeet vaikka unissamme ja muistamme jokaisen maitokärryjen eteen osuvan kiven ulkoa. Suurin osa meistä pystyy sulkemaan silmänsä ja kuvittelemaan itsensä saunan lauteille tai vanhan hönterin styroksi-istuimelle. Lyhyesti sanottuna: tunnemme paikan hyvin. On jännittävää ajatella, että kaikki Saarijärvellä on saanut alkunsa muutamien viimeisten vuosikymmenien aikana. Sata vuotta sitten leirialueellamme tuskin oli mitään erikoista. Samanlaista metsää ja järveä kuin kaikkialla muuallakin, metsien ja järvien maassa. Sitten tuli partiolainen, joka jätti tähän metsään merkkinsä. Pian tavallinen metsä oli jotain enemmän: Saarijärven leirialue.

Saarijärvi tarvitsee luonnollisesti Paavon, ja meidän Paavomme tykkäsi ilmeisesti urheilla. Syntyi Paavonjuoksuksi tituleerattu perinneurheilulaji. Säännöt ovat yksinkertaiset: voittaja on se, joka kiertää järvessä olevan saaren nopeimmin. Kilpailija saa vapaasti valita, juokseeko vai uiko saaren ympäri. Mutta miksi koen tarvetta selittää säännöt kunnianarvoisille lukijoille? Paavonjuoksu, kuten Saarijärvikin, on meidän juttumme. Perinne ei ilman selitystä aukea

ÄLLIKKÄ

ulkopuoliselle, vaikka tällä olisi paljonkin partiotaustaa. Joku meistä on joskus järjestänyt ensimmäisen kilpailun, ja sen takia me järjestämme aina seuraavan. Saarijärvelle oli taas tullut partiolainen, joka jätti leirialueeseen merkkinsä.

Paavonjuoksussa saari kierretään perinteisesti myötöpäivään. Kun rantaa pitkin on juostu reilu kilometri ja maaliviiva alkaa jo hämmöttää, tulee vastaan pieni niemi. Kartalla se on melkein huomaamaton, luonnollinen ja tavallinen muoto maisemassa. Tavallisuudestaan huolimatta meillä on nimi tälle sijainnille: kutsumme sitä Ukenniemeksi. Nimi on annettu Kalevan Karhujen kunniajäsenen, lippukunnanjohtaja Urho "Uke" Wallinin mukaan, jolla oli tapana yöpyä kesäleirillä tuossa kohden. Ukea luonnehditaan löytämässäni maininnoissa asiantuntevaksi, ryhdikkääksi ja ahkeraksi partiolaiseksi. Vaikka minulla ja Ukella on yhteistä vain muutama päivä tammikuun lopulla 2002, tunnen hänet silti nimeltä ja tiedän hänen nukkumapaikkansa vuosikymmenten takaa. Taas oli yksi partiolainen tullut ja jättänyt merkkinsä sekä Saarijärvelle että lippukuntaamme.

Partiolaisten jättämiä merkkejä on Saarijärvellä ja lippukunnassa kymmeniä jollei satoja, ehdottomasti liikaa listatakseni niitä tässä. Puhumme paljon partioperinteistä ja niiden säilyttämisestä, kun partion ohjelmaa, arvoja ja kasvatus tavoitteita ollaan päivittämässä. Minulle kuitenkin Karhujen perinteet ja omat jutut ovat vähintään yhtä arvokkaita: niitä ei ole missään muualla.

Sille nuorelle, joka lukee tätä joskus tulevaisuudessa: jätät-hän myös sinä oman merkkisi Kalevan Karhuihin? Jokaisen perinteeksi muodostuneen idean takana on joukko partiolaisia, jotka ovat joskus olleet lapsia ja nuoria. Ideasi ovat aivan yhtä loistavia, outoja ja erikoisia kuin heidänkin. Ehkäpä juuri te rakennatte tai keksitte Saarijärvelle jotain, josta tulevat sukupolvet iloitsevat kymmeniä vuosia. Ei siihen neroja tarvita, ja muutenkin kaikki tietävät, että nuorempi sukupolvi on vanhempiaan fiksumpi.

Minun merkkini on varmaankin jokin kertomani vitsi, jota en enää muista mutta josta joku tykkäsi...

Syysterveisin

Kim Palomäki

Lippukunnanjohtaja

ÄLLIKKÄ

Saarijärven talkoot

Kalevan Karhut ry ja Tuki ry järjestävät koko perheelle Saarijärven leirialueen syystalkoot sunnuntaina 29.9.2024 klo 10–16 Ilmoittaudu mukaan talkoisiin su 22.9. mennessä joko sähköpostitse paavo@kalevankarhut.net tai Whatsapp:lla suoraan Teemulle.

Nostetaan laituri ja uimalautta järvestä, lakaistaan tarvittaessa katot, tehdään polttopuita, tyhjennetään kompostikäymälää, korjaillaan rikkoutunutta jne.

Kerro ilmoittautuessasi tuletko autolla ja montako mahtuu kyytiin?

Lähtö talkooaamuna Kolon edustalta (Ilmarinkatu 37 B) klo10 kohti Saarijärveä.

Talkoissa tarjolla banaania, porkkanoita, grillimakkaraa, kahvia, mehua ja pullaa. Omat eväät myös sallittuja.

TERVETULOJA MUKAAN! Lisätietoa **Teemu Anttila** p. 040 778 0535

Aloituskokous

Kalevan Karhujen perinteinen aloituskokous järjestettiin elokuun 12. päivä Liisanpuistossa Kalevan Kirkon vieressä. Ohjelmassa oli aloitusiltanuotio perinteisin menoin ja vartioiden ja laumojen kokoontumisaikojen sopiminen.

Teksti: **Antto Hautamäki**

Kuva: **Jari "Mato" Juhola**

ÄLLIKKÄ

Kasukka Vaellus Tunturin kutsu

Kalevan Karhut ja Kalevan Suuntatytöt vaelsivat kesäkuun alussa lapissa Pallaksen alueella.

ÄLLIKKÄ

Ahma-tarpojavartion kesävaellus Helvetinjärven kansallispuistossa

Mukana Eino-vartionjohtaja sekä vartiolaiset Aarni ja Eemeli

Vaelsimme Helvetinjärven kansallispuistossa noin 35 kilometrin rengaslenkin, jonka aloitimme ja päätimme alueen eteläosiin. Matkan varrella kiersimme melko kattavasti lähes koko kansallispuiston.

Yövyimme ensimmäisenä yönä Luomajärven leiriytymisalueella ja toisena yönä Haukanhiedalla.

Ensimmäisenä vaelluspäivänä suuntasimme Ruokejärvien kohdalta Koveron kautta Luomajärvelle.

Toinen vaelluspäivä alkoi poutaisissa tunnelmissa, mutta iltapäivästä alkaen satoi rankasti iltaan asti. Kengätkin kasuivat, mutta se ei menoa juurikaan lannistanut.

Kolmas ja viimeinen päivä alkoi Haukanhiedalta ja päättyi Valkoiselle. Lakkoja näkyi erityisen paljon ihan loppumatkasta eräällä rämesuolla.

Teksti: **Eino Huuskonen**

Kuvat: **Aarni Mitrunen & Eino Huuskonen**

ÄLLIKKÄ

Makuualustoista

Tervehdys! Viime Ällikässä oli juttua makuupusseista, nyt olisi makuualustojen vuoro.

Useimmat lienevät kuulleen vanhan sadun, jossa prinsessaa testattiin kokeilemalla, tunteeo hän herneen neljänkymmenen patjan alta. Prinsessa raukka ei saanut nukuttua ja oli aivan mustelmillakin. Siksi hän ei varmaankaan ollut partiolainen.

Makuualusta on yhtä tärkeä, ja joskus kenties jopa tärkeämpi osa nukkumismukavuutta retkellä kuin makuupussi. Sen tehtävä on tietysti pehmentää nukkumapaikkaa ja eristää nukkuja kylmästä alustasta. Makuualusta pitää siis valita retken ajankohdan ja kohteen mukaan.

Vanhoina aikoina talviteltan pohjalle saatettiin tehdä pehmusteita ja eristeitä esimerkiksi kuusenhavuista. Nykyään oksien katkominen puista tällaiseen tarkoitukseen ei ole enää niin sopivaa, joten teltojen pohjat saattavat olla suoraan lumella tai ns. ”näkkärien” eli puisten alustojen päällä. Tällainen on tietysti paljon kylmempi ja kovempi alusta kuin kuusenhavut.

Kesällä kuiva metsänpohja on melko pehmeää ja lämmintä, mutta jos telta on savimaalla, jollain kentällä tai sen sellaisella, on maakin aika kovaa.

Ensimmäinen makuualustatyyppi on solumuovipatja. Näitä saa monen paksuisina ja näköisinä

Nämä ovat oikeastaan aika hyviä moneen tarkoitukseen. Jokaisella olisi hyvä olla ohut solumuovialusta, koska sitä voi käyttää istuma- ja ruokailualustana ja muiden makuualustojen lisänä. Alustoja saa lisäksi muotoiltuna, tällainen alusta voi olla vähän pehmeämpi nukkuessa.

Paksummat alustat ovat erityisesti talvikäyttöön hyviä. Ne ovat tosin hankalia pakata, käytännössä ne saa vain rinkan päälle tai sivuun poikittain mukaan. Tällaisen alustan alle ei tarvitse laittaa mitään lisäsuojaa, eikä sitä saa puhkaistua käyttökelpottomaksi, kuten ilmatäytteisiä.

Toinen tyyppi ovat itsestään täyttyvät alustat. Näissä on sisällä jonkinlaista täytettä, jonka pitäisi paisuttaa alusta itsestään toivottuun paksuuteen. Käytännössä kannattaa kuitenkin varautua puhaltamaan alustaa vähän kovemmaksi. Tällaiset alustat ovat erittäin käyttökelpoisia ja mukavia niin kauan, kuin pysyvät ehjinä. Nuotion kipinät tai vaatteiden terävät osat voivat vahingoittaa alustaa. Siksi näitä ei voi suositella kaikkien partioretkien alustaksi, ellei ole varautunut paikkasarjalla.

Tällaiset alustat pakkautuvat melko pieneen tilaan, mutta painoa saattaa olla yllättävän paljon. Ne ovat kuitenkin mukavia ja lämpimiä ja palvelevat useimmissa tilanteissa oikein hyvin. Alustaa voi myös retkellä suojata edellä mainitulla ohuella solumuovialustalla.

ÄLLIKKÄ

Kamiinan lämmössä on huomattava, että useimmat patjat on liimattu reunoistaan yhteen, ja kova kuumuus talviteltassa voi pehmentää liimaa.

Kolmas tyyppi ovat erilaiset puhallettavat ilmapatjat. Näitä ei pidä sekoittaa ns. mökkikäyttöön tarkoitettuihin paksuihin ja painaviin patjoihin, vaan nämä ovat

paljon kevyempiä ja ohuempia. Jotkut pakkautuvat hämmentävän pieniin paketteihin, mutta haittapuolena on vaurioherkkyys. Tällaisen alustan kanssa reissatessa paikkasarja on pakollinen.

Ilmatäytteinen alusta on mukavin maata, mutta niissä on myös huonoja puolia. Äsken mainitun vaurioherkkyuden lisäksi moni alusta on yllättävän viileä. Tämä johtuu siitä, että patjan alapinta on kylmää alustaa vasten, mikä jäähdyttää patjan sisällä olevaa ilmaa, ja sitä kautta patjan päällä olevaa nukkujaa. Paremmissa patjoissa ilman liikettä on rajoitettu, ja välissä voi olla folio heijastamassa lämpöä takaisin.

Eräs ilmapatjojen haitta, jota ei aina tule ajateltua, on niiden äänekkyyys. Moni patja voi pitää todella kovaa ritinää, kun sen päällä liikkuu. Lisäksi patjat, joissa on selkeä kammiorakenne saattavat laveria tai teltan pohjaa

ÄLLIKKÄ

vasten liikkueessaan pitää melkoista paukettakin. Näitä ei oikein voi tietää kokeilematta. Ehkä vinkiksi voi antaa, että jos alusta muistuttaa uimapatjaa eli siinä on pitkiä kammioita, vaara tälle paukkeelle on suurempi. Myös kysymällä kokemuksia muilta saa tällaista tietoa.

Neljäntenä voisi mainita retkisängyt, eli rakenteet, joissa noustaan jo maasta irti. Tällaiselle voi olla käyttöä jossain pitkällä leirillä, mutta muuten en tällaiseen käyttäisi rahaa.

Yhteenvetona:

Solumuovinen alusta:

- + Edullinen
- + Lämmin
- + Huoleton
- Kova

Itsestään täyttyvät makuualustat

- + Lämmin
- + Pehmeä
- +/- Edullisia, mutta keveys maksaa
- Varjeltava vaurioilta; retkellä kipinät, oksat, teräaseet

Ilmapatja

- + Pehmein
- + Pienin
- + Kevein (ei kaikki mallit)
- +/- Lämpimyyks maksaa
- Varjeltava tarkimmin vaurioilta
- Kallein

Lisäksi on muistettava, että makuualustat ovat eräänlaista kilpavarustelua itsensä kanssa. Eli jos ei omista ilmatäytteistä, ei sellaista välttämättä osaa kaivatakaan. Sellaisesta on toisaalta vaikea palata solumuoviseen... Joten jos lantio ja hartiat kestävät kovemman alustan, eikä pulmia ole, ei ehkä vielä kannata vaihtaa ilmatäytteiseen.

Hyviä retkiunia toivotellen **Antti Jaatinen**

Vartioiden kokoontumisajat

Sudenpennut

Mustakarhut	Maanantaisin	17:30 -19:00
Käpykarhut	tiistaisin	17-18:30

Seikkailijat

Kettu	torstaisin	17.30-19:00
-------	------------	-------------

Tarpojat

Naali	maanantaisin	18-19
Korppi	tiistaisin	17:30-18:30
Susi	tiistaisin	18:30-19:30

Silppu Säkki

§ Autoja hoidetaan Terapiassa ja pysäköintiruuduissa.
Työssä vain huvin vuoksi Putte

§ Pyytäessämme kaupungilta lupaa aloitusnuotiolle, joka olisi ollut alustalla irti maasta, saatiin kieltävä vastaus koska paikka on kulttuurihistoriallisesti merkittävä paikka.

Aloituskokous, jossa

Sama paikka paria viikkoa myöhemmin

partiolaiset eivät jätä
mitään jälkiä luontoon.

§ Lippukunnanjohtaja heräsi maanantaiaamuna 16.9 ja huomasi siirtyneensä toiseen lippukuntaan Rekolaan. Vielä on selvittelyssä, mihin kaikkialle muut lippukuntalaiset ovat hajaantuneet.

Kalevan Suuntatyöistä:

§ Nuotalla oli Vipellä ja Merjalla kiintiöt täynnä.....